

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoE/115/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3215201976
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3215201976.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO 35 807 598, v konaní zastúpeného Fridrich Paľko s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti povinnej: Y. H., bytom X. mája XXX/XX, F. nad F., o vymoženie istiny 424,21 Eur s príslušenstvom, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 5Er/329/2015-8 zo dňa 22. mája 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa exekučné konania v danej exekučnej veci zastavil. Uviedol, že oprávnený sa návrhom spísaným na exekútorskom úrade dňa 19.03.2015, doručeným súdu prvého stupňa dňa 06.05.2015 domáhal proti povinnej vykonania exekúcie pre vymoženie sumy 424,21 Eur s prísl., na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Bratislava, Karloveské rameno 8, IČO 35 922 761 sp.zn. SR 12670/08 zo dňa 02.12.2008. Súd sa oboznámil s návrhom na vykonanie exekúcie, so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, s exekučným titulom a s pripojenými spismi tunajšieho súdu sp. zn. 4Er/169/2009 a 4Er/764/2014 a zistil, že exekučné konanie je potrebné zastaviť. Právne vec posúdil podľa § 103, § 104 ods. 1 a § 159 ods. 3 O.s.p.. Ďalej súd prvého stupňa konštatoval, že oprávnený a povinná uzavreli zmluvu o úvere, súčasťou ktorej sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Zmluva, ktorú jej účastníci uzavreli, má formu spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp. zn. SR 12670/08 zo dňa 02.12.2008 bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 12.780,- Sk s príslušenstvom. V konaní vedenom na tamomšom súde pod sp. zn. 4Er/169/2009 bolo exekučné konanie voči povinnej vedené na podklade tých istých listinných dôkazov, t.j. na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp. zn. SR 12670/08 zo dňa 02.12.2008. Uznesením tamojšieho súdu č.k. 4Er/169/2009-35 zo dňa 19.06.2012 bola exekúcia voči povinnej vyhlásená za neprípustnú a exekúcia bola zastavená. Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 4CoE/278/2012-90 zo dňa 30.09.2013 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Uznesenie tamojšieho súdu č.k. 4Er/169/2009-35 zo dňa 19.06.2012 nadobudlo právoplatnosť dňa 03.12.2013 v spojení uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4CoE/278/2012-90 zo dňa 30.09.2013. V konaní vedenom na tamomšom súde pod sp. zn. 4Er/764/2014 bolo exekučné konanie voči povinnej vedené na podklade tých istých listinných dôkazov, t.j. na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp. zn. SR 12670/08 zo dňa 02.12.2008. Uznesením tamojšieho súdu č.k. 4Er/764/2014-10 zo dňa 29.09.2014 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá. Citované uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.10.2014. Tamojší súd uznesením č.k. 4Er/764/2014-17 zo dňa 28.10.2014 exekučné konanie zastavil. Citované

uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.11.2014. Existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už skôr právoplatne rozhodol iný súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka rei iudicatae sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania (iné rozhodnutie súdu v prípade prekážky rozhodnutej veci neprichádza do úvahy). Z ustanovení § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, sú skúmať z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania. Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k porušeniu procesnej podmienky prekážky rei iudicatae dochádza vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky, a to: začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté; začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi; začne sa opätovne konať o tej istej veci. Exekučný súd konštatoval, že pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci, súd už o totožnom nároku oprávneného, uplatnenom návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z toho istého exekučného titulu medzi tými istými účastníkmi exekučného konania, právoplatne rozhodol, a to uznesením č.k. 4Er/169/2009-35 zo dňa 19.06.2012 a uznesením č.k. 4Er/764/2014-17 zo dňa 28.10.2014. Nakoľko uvedenými uzneseniami bolo právoplatne rozhodnuté o právnom nároku oprávneného, ktorý bol priznaný v exekučnom titule, pričom skutkové okolnosti vedúce k záveru o nespôsobilosti exekučného titulu zostali nezmenené, ide o meritórne rozhodnutia, ktoré založili prekážku právoplatne rozhodnutej veci (rei iudicatae), a teda keďže oprávnený podal v totožnej veci návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať a bolo potrebné exekučné konanie zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý navrhol jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Mal za to, že v danej fáze exekučného konania nemôže súd rozhodnúť o zastavení exekučného konania. Súd rozhoduje len o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a preto sú prípustnými výsledkami tejto fáze exekučného konania len buď vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo vydanie uznesenia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/108/2012, ktorý vyslovil, že tým, že exekučný súd exekučné konanie zastavil podľa

§ 45 ods. 2 Exekučného poriadku bez rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie odňal oprávnenej možnosť realizovať jej procesné oprávnenia. Oprávnený ďalej namietal aj záver súdu prvého stupňa o existencii prekážky rozhodnutej veci v exekučnom konaní. Prekážku veci právoplatne rozhodnutej treba chápať podľa oprávneného tak, že vecou je len autoritatívne rozhodnutie o hmotnoprávných právach a povinnostiach účastníkov konania. Exekučné konanie však nemá vo svojom predmete vec, o ktorej by sa mohlo právoplatne rozhodnúť. Predstavuje len vykonávacie konanie, ktorého obsahom je nútený výkon už právoplatne rozhodnutej veci. Akékoľvek skončenie exekučného konania preto nie je spôsobilé založiť prekážku rozhodnutej veci. Uvedenému nasvedčuje aj to, že zákonodarca takúto prekážku konania v Exekučnom poriadku nestanovil, na rozdiel napríklad od vady konania litispendencie.

Povinná sa k odvolaniu oprávneného písomne nevyjadrila.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť z týchto dôvodov:

V predmetnej veci sa oprávnený návrhom spísaným na exekútorskou úrade JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. dňa 19.03.2015, domáhal vykonania exekúcie proti povinnej pre vymoženie sumy 424,21 Eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp.zn. SR 12670/08 zo dňa 02.12.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.12.2008 a vykonateľnosť dňa 18.12.2008.

Súd prvého stupňa zistil, že oprávnený sa na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp.zn. sp.zn. SR 12670/08 zo dňa 02.12.2008 už domáhal vykonania exekúcie proti povinnej pre vymoženie 424,21 Eur s príslušenstvom, ktorá exekučná vec bola vedená na Okresnom

súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 4Er/169/2009 a 4Er/764/2014 . V exekučnej veci sp.zn. 4Er/169/2009 súd prvého stupňa vydal uznesenie č.k. 4Er/169/2009-35 zo dňa 19.06.2012, ktorým bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky, na základe ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok. Toto uznesenie v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4CoE/278/2012-90 zo dňa 30.09.2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 03.12.2013. V ďalšej exekučnej veci sp.zn. 4Er/764/2014 súd prvého stupňa vydal uznesenie č.k. 4Er/764/14-10 zo dňa 29.09.2014, ktorým bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá z dôvodu, že v rovnakej veci už bolo právoplatne rozhodnuté a teda v tejto veci nemožno znova konať. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.10.2014. Ďalším uznesením č.k. 4Er/764/2014-17 zo dňa 28.10.2014 exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.11.2014.

Uvedené skutočnosti súd prvého stupňa správne právne posúdil podľa § 251 ods. 4 O.s.p. v spojení s § 103, § 104 ods. 1 a § 159 ods. 3 O.s.p. a správne dospel k záveru, že ďalšiemu postupu v predmetnom exekučnom konaní bráni prekážka veci právoplatne rozhodnutej.

Odvolací súd konštatuje, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne on alebo iný súd rozhodol. Prekážka *res iudicata* sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd podmienok konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania bez ďalšieho.

V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 103 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406634-3406635>>, podľa ktorého kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). V ustanovení § 104 ods. 1 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406637>> je ďalej zakotvené, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Z citovaných ustanovení O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=26&p=22110>> teda vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, sú skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania.

Z ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=4793422>> je nutné vyvodit', že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového (základného-nachádzacieho) konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania; ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť, a to práve vzhľadom na ustanovenia § 103 a § 104 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406634-3406638>> v spojení s § 251 ods. 4 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=4793422>>. Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=26&p=13010>> neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať § 159 ods. 3 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406821>>, ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k existencii vady podmienok konania spočívajúcej v prekážke veci rozhodnutej - *res iudicata* dôjde vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky:

1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté;
2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi;
3. a o tej istej veci.

S ohľadom na celkom jednoznačné závery o podmienkach uvedených vyššie pod bodmi 1. a 2. / exekučné konanie sa podľa § 36 ods. 2 Exekučného poriadku začína dňom, v ktorom bol exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie; tými istými účastníkmi exekučného konania sú osoby oprávneného a povinného totožné ako v inom exekučnom konaní, v ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, prípadne ich právny nástupcovia na základe univerzálnej alebo singulárnej sukcesie/ zostáva posúdiť, čo sa v exekučnom konaní rozumie tou istou vecou, ako je vec, o ktorej už bolo v inom exekučnom konaní právoplatne rozhodnuté.

V exekučnom konaní je takouto vecou samotná exekúcia pre vymoženie práva oprávneného na podklade určitého exekučného titulu. Meritórne rozhodnutie o takejto veci má charakter uznesenia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo uznesenia o zastavení exekúcie z dôvodov podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, prípadne z iného dôvodu vyplývajúceho z ustanovení Exekučného poriadku. Nie každé takéto rozhodnutie vo veci však založí prekážku res iudicata. Napríklad rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že nebolo preukázané, že exekučný titul nadobudol vykonateľnosť nezakladá prekážku res iudicata. Oprávnený môže opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie na základe tohto istého exekučného titulu a následne môže súdny exekútor opätovne požiadať exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ak exekučný titul medzičasom vykonateľnosť nadobudne, resp. toto bude exekučnému súdu preukázané. Na druhej strane rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že exekučný titul - notárska zápisnica nie je materiálne vykonateľná už prekážku res iudicata zakladá a oprávnený už nemôže navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Rovnako je to aj s rozhodnutiami o zastavení exekúcie. Zastavenie exekúcie z niektorého dôvodu prekážku res iudicata zakladá a zastavenie exekúcie z iného dôvodu už nie. Napríklad zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie nepredstavuje prekážku veci rozhodnutej a oprávnený môže opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Na druhej strane zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku z dôvodu, že po vydaní rozhodnutia /exekučného titulu/ zaniklo právo ním priznané prekážku res iudicata zakladá. Preto vždy keď súd zistí, že medzi tými istými účastníkmi už bolo vedené exekučné konanie, v ktorom bolo vydané právoplatné rozhodnutie vo veci samej, je potrebné skúmať povahu tohto meritórneho rozhodnutia skôr ako sa prijme záver o existencii vady podmienok konania spočívajúcej v prekážke veci rozhodnutej - res iudicata.

V predmetnej exekučnej veci bolo zistené, že medzi rovnakými účastníkmi /totožným oprávneným a totožnou povinnou/ bolo už v minulosti vedené exekučné konanie pre vymoženie rovnakého práva oprávneného na podklade rovnakého exekučného titulu. Predchádzajúce exekučné konanie skončilo právoplatným uznesením súdu prvého stupňa v spojení s uznesením odvolacieho súdu, ktorým bola exekúcia zastavená podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku. Ďalším uznesením bola opätovne podaná žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá z dôvodu, že v totožnej veci už bolo právoplatne rozhodnuté.

Podľa názoru odvolacieho súdu uvedený rozpor exekučného titulu so zákonom, ktorý bol dôvodom zastavenia predchádzajúcej exekúcie, nemôže byť nijako konvalidovaný, či reparovaný. Uvedené rozhodnutie o zastavení exekúcie tak pre toto exekučné konanie, ktoré sa začalo medzi rovnakými účastníkmi pre vymoženie rovnakého plnenia, resp. jeho časti na podklade rovnakého exekučného titulu predstavuje prekážku res iudicata. Pokiaľ v totožnej už právoplatne rozhodnutej veci podal oprávnený opätovne návrh na vykonanie exekúcie, v takomto začatom exekučnom konaní nemožno pokračovať a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej vady podmienok konania.

Pokiaľ oprávnený vo svojom odvolaní poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/108/2012 a dôvodí, že v tejto fáze exekučného konania /pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie/ nie je možné exekučné konanie zastaviť bez rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora, uvádza odvolací súd, že táto námietka oprávneného je celkom nedôvodná. Uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo vydané za okolností celkom odlišných od okolností predmetnej exekučnej veci. V exekučnej veci, ktorej sa týka uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bola podaná žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia /bez toho aby medzi tými istými účastníkmi už predtým prebiehalo iné exekučné konanie o vymoženie rovnakého práva na základe rovnakého exekučného titulu/, exekučný súd túto žiadosť spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie a samotným exekučným titulom - rozhodcovským rozsudkom meritórne posúdil a exekučné konanie zastavil z dôvodu, že rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a preto neplatná: Urobil tak bez rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora, čím podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky neprípustne „preskočili“ postup podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a že exekučné konanie zastavili podľa § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. v procesnej situácii, v ktorej neboli dané procesné predpoklady pre takýto postup.

V uvedenej exekučnej veci teda neexistovala žiadna vada podmienok exekučného konania, ktorá by bránila posúdeniu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia a rozhodnutiu o nej.

V predmetnej exekučnej veci však existencia vady podmienok exekučného konania zistená bola, pričom ide o vadu neodstrániteľnú, ktorá bráni ďalšiemu postupu v exekučnom konaní a teda bráni aj posúdeniu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia a rozhodnutiu o nej. V zmysle § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Exekučný súd má teda povinnosť v každej fáze exekučného konania skúmať splnenie podmienok konania a v prípade ich zistenia, v závislosti od toho, či ide o vadu podmienok odstrániteľnú, či nie, musí náležite procesne reagovať. Súd prvého stupňa preto správne v predmetnej exekučnej veci po zistení existencie neodstrániteľnej vady podmienok konania exekučné konanie zastavil bez toho, aby rozhodoval o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne v pomere tri ku nule.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.